

[Per Hækkerup.]

holder sig til det, som er fastlagt i den dagsorden, folketinget har vedtaget. Når man hører andre fra partier, der har stemt for denne dagsorden, forklare, at de i hvert fald ikke vil være med, ja, så er det på tilsvarende måde en afvigelse fra den dagsorden, vi har fastlagt her. De forudsætninger, vi har bygget på, må vi kende svaret på, før vi kan tage stilling. Bliver svaret bekræftende, er socialdemokratiets svar ja. Bliver svaret benægtende, er vort svar nej til dansk medlemskab. Jeg forstår altså ikke, at man overhovedet kan indlade sig på i dag, hvor man står med disse spørgsmålstegn, at give det endelige svar. Det må dog afhænge af, at disse spørgsmålstegn er fjernet, og at vi ved, hvad det er, vi stemmer for, om det er et fællesmarked, der er udvidet med Storbritannien, om det er et fællesmarked, der er udvidet med Norge, og hvor Sverige har fået en rimelig løsning af sit forhold til fællesmarkedet, eller det ikke er det.

Venstre kan altså klare det, og det kan jeg kun opfatte på den måde, at man er vendt tilbage til enegangspolitikken i forhold til fællesmarkedet. Det er vi altså ikke med på, og jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt, hvis markedsdebatten skal føres på det grundlag. Så længe vi ikke ved, hvad svaret er på disse spørgsmål, kan vi ikke tage det endelige standpunkt, og derfor vil det ikke være rimeligt, om man forsøger at gøre dette folketingsvalg til et valg først og fremmest om markedspolitikken, for vi kan ikke svare i dag, og afgørelsen er lagt ud til en folkeafstemning. Jeg erkender, at inden den folkeafstemning kommer, må partierne have taget deres standpunkt, må de enkelte medlemmer i det nyvalgte ting have taget deres standpunkt, sådan at befolkningen ved, hvilken vejledning dette høje ting og dets medlemmer er i stand til at give ved en folkeafstemning. Men en afgørelse træffes først ved folkeafstemningen og ikke ved det tilstundende folketingsvalg.

En slubemærkning. Nu skal vi altså have valg, og heldigvis for det. Det, der er valgets afgørende spørgsmål, det, der er valgets alt dominerende spørgsmål, det er, om vi kan få tilslutning til en ny politik i Danmark, en ny økonomisk politik i Danmark — den er ikke ny for os, men den vil være ny som landets politik — om vi kan få tilslutning til

det eller ikke. En sådan ny politik vil kun blive virkeliggjort efter sin hensigt og målsætning, hvis vi får en ny regering, og det er udelukkende afhængigt af, at vælgerne forstår, hvor alvorlig problematikken er, at regeringen står uden forslag til at løse problemerne, og at vi står med et klart modstykke til regeringens modløshed og manglende politik, med en klar alternativ politik for, hvorledes problemerne skal klares. Derfor tror jeg ikke, valget bliver svært, og vi glæder os derfor til, forhåbentlig da, at mødes igen, når valget er overstået.

Hans Kjær: Ved valget i 1968 var vælgernes afgørelse klar. For anden gang i løbet af 14 måneder mistede socialdemokratiet 7 mandater, og vælgerne gav de tre ikke-socialistiske partier den opgave at gå i gang med det, socialdemokratiet havde forsømt. Set på historisk baggrund var regeringsdannelsen et eksperiment. Den forløbne periode har vist, at eksperimentet var særdeles holdbart. Det valg, vi nu skal have, er jo ikke fremkaldt af en situation, hvor arbejdet er gået i stå. Hverken regeringen eller regeringspartierne føler, at evner og indsats er udtømt, tværtimod, vi er midt i et arbejde, hvor betydningsfulde opgaver må udføres.

Regeringen stod over for to hovedopgaver ved sin dannelselse, for det første iværksættelsen af et reformarbejde og for det andet at tage fat på de økonomiske problemer, som var skabt under det tidligere styre. Det var småt med reformarbejdet i de sidste socialdemokratiske regeringsår, hvor der under den politiske ustabilitet, der prægede perioden, skabtes en ophobning af reformbehov. Selv den jordreform, som regeringen efter folkeafstemningen lovede at tage fat på, lod man ligge. Den nye regering tog derimod fat. Den fik gennemført de nødvendige jord- og planlægningslove, den gjorde meget mere ved det, ja, så meget, at en gennemgang af al den betydningsfulde lovgivning, der har præget denne periode, ikke vil være mulig her.

Inden for erhvervslovgivningen fik vi omstødt det attentat på afskrivningsreglerne, som var gennemført af det røde kabinet, ja, fik forbedret bygningsafskrivningerne, utvivlsomt en stærkt medvirkende årsag til at vende den nedgang i antallet af arbejdspladser, som var påbegyndt i socialdemo-